

Predgovor

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura osnovao je svoj Gauḍīya Math na osnovi šezdeset četiri načela koja predstavljaju savršen i cjelovit temelj duhovnoga društva. Duh te vizije oživio je s nepokolebljivom predanošću misiji svoga duhovnog učitelja A.C. Śrīla Bhaktivedanta Svāmī Prabhupāda. Godine 1965., po uputama koje je četrdeset tri godine ranije dobio od Śrīla Bhaktisiddhānte Sarasvatīja Ṭhākure, Śrīla Prabhupāda putuje na Zapad kako bi osnovao Međunarodno društvo za svjesnost Kṛṣṇe kao čisto utjelovljenje načela što ih je zagovarao njegov voljeni duhovni učitelj.

Iako te svete upute još nisu u potpunosti cijenjene u našem društvu u svome izvornom obliku, naš uspjeh leži u njihovoj primjeni. One u potpunosti otkrivaju pravu bit i okosnicu Međunarodnoga društva za svjesnost Kṛṣṇe. Kako napredujemo i sazrijevamo, moramo shvatiti da je na ISKCON-u odgovornost da oživotvori ideale na kojima je Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura stvorio Gauḍīya Math. Odanošću tim načelima naše će Društvo uspješno širiti poruku svjesnosti Kṛṣṇe i nadahnjivati *bhakte* u njihovu duhovnom razvoju. U želji da ove moćne upute podijelim sa zajednicom *bhakta*, preveo sam izvorne smjernice i objavio ih u *Spiritual Connections*, časopisu što ga izdaju moji učenici i prijatelji.

Pročitavši prijevod, Njegova Svetost Bhakti Tīrtha Mahārāja odmah je prepoznao njihovu duboku vrijednost i odlučio ih iznijeti u obliku knjige. Bio sam neizmjerljivo zahvalan i sretan kad me Mahārāja zamolio da dam svoj doprinos prekrasnoj obradi

ovih bezvremenih načela. Posebno sam bio nadahnut zbog toga što je Mahārāja, unatoč svomu kritičnom fizičkom zdravlju, nastavio pisati djela na temu svjesnosti Kṛṣṇe kako bi inspirirao i uzdigao druge. U vjerodostojnome prikazivanju učeničkoga naslijeđa, Mahārāja je u potpunosti usvojio duh Śrīla Prabhupade i nepokolebljivu odlučnost Śrīla Bhaktisiddhānte da širi svjesnost Kṛṣṇe.

Pokret svjesnosti Kṛṣṇe jedina je nada za ovaj svijet; on je *yuga-dharma*, jedino sredstvo postizanja duhovnoga uspjeha u ovome dobu. Da bi se ova slavna misija mogla učinkovito širiti diljem svijeta, prijeko su potrebni snažni, aktivni vođe kao što je Bhakti Tīrtha Mahārāja. Mahārāja je svoj život oblikovao prema ta šezdeset četiri načela Śrīla Bhaktisiddhānte Sarasvatīja Ṭhākure. Zato je u stanju vješto voditi svijet prema krajnjem cilju života, i ne samo govoreći o njima, već i pokazujući vlastitim primjerom. Svim se srcem molim Kṛṣṇi da nas Mahārāja još mnogo godina nastavi nadahnjivati svojim dubokim uvidima, samilošću i entuzijazmom.

–Bhakti Caru Svāmī
Međunarodni GBC i *guru* u ISKCON-u

Uvod

Želim zahvaliti jednom od naših velikih prethodnika u lancu učeničkoga naslijeđa, Śrīla Bhaktisiddhānti Sarasvatīju Ṭhākuri, koji je vaiṣṇavskoj zajednici ponudio šezdeset četiri načela, o kojima govorimo u ovoj knjizi. Želim osobno zahvaliti svome predivnom i dragom bratu po Bogu, Njegovoj Svetosti Bhakti Caru Svāmīju, što je s bengalija na engleski preveo ova šezdeset četiri moćna iskaza.

Sva društva imaju kriterije po kojima bi trebalo živjeti kako bi svaki pojedinac mogao shvatiti što se od njega očekuje i što predstavlja uspjeh nasuprot neuspjehu. Uspješnoga sudjelovanja u zajednici nema bez stalnoga preispitivanja. Obično rijetko procjenjujemo sami sebe, ali to će se prirodno dogoditi kad se družimo s onima koji imaju dobre odlike. Želimo se usredotočiti na kvalitetne odnose, osobito na odnose među Gospodinovim *bhaktama*, jer želimo što prije razviti ljubav i predanost. Predano je služenje znanost. Kao i kod bilo koje druge znanosti, ako se ne pridržavamo određena postupka, ne samo da ćemo propustiti sve dobrobiti već ćemo se izložiti opasnosti stvaranja štetnih posljedica. No pridržavamo li se veoma pomno i pažljivo znanstvenih postupaka, na kraju ćemo postići najbolje rezultate.

Druženje s *bhaktama* nije samo stvar zajedničkog boravka u istoj sredini. Zapravo, neki *bhakte* čak izbjegavaju jedni druge jer ne žele biti primorani iskreno pogledati sami sebe. Neki su mirniji kad izbjegavaju druženje s drugima. Međutim, mi ne želimo samo mir. Želimo spoznaju, a dostizanje spoznaje nije

uvijek miran proces. Mir može donijeti neznanje, mir može donijeti poricanje, mir može donijeti samotani život kojim se izbjegava rješavanje problema, ali pravi izazovi nastupaju kad moramo međusobno djelovati s ljudima jer se time provjerava pravi stupanj naše spoznaje. Osobe s kojima se družimo pružaju nam priliku da se pogledamo u zrcalu i tako steknemo jasniji uvid u svoje jake strane i svoje slabosti. Takvo promišljanje o sebi omogućuje nam da iskrenije preispitamo sebe i procijenimo svoja umijeća dok slijedimo proces predanoga služenja.

U *Bhagavad-gīti* vidimo da Kṛṣṇa ne daje samo *dharmu*, religiju. Religija govori o etici i moralu te pruža osnovno razumijevanje postojanja Boga. Iako Kṛṣṇa zapravo daje religiju, također daje znanje koje daleko nadilazi bazičnu religioznost. Nakon što je Arjuni dao brojne upute, kaže:

*sarva-dharmān parityajya
mām ekaṁ śaraṇaṁ vraja
ahaṁ tvām sarva-pāpēbhyo
mokṣayiṣyāmi mā śucaḥ*

Ostavi sve vrste religija i samo se predaj Meni. Izbavit ću te od svih posljedica grijeha. Ne boj se.

Bhagavad-gītā 18.66

Kṛṣṇa se ne bavi religijom. Cilj je svih raznih aktivnosti opisanih u svetim spisima pomoći nam da uspostavimo čiste odnose u duhovnome svijetu, a takvi odnosi nadilaze *dharmu*. Mi želimo sudjelovati u *sanātana-dharmi*, koja se odnosi na naše vječno služenje i odnose u svojim prirodnim izrazima dok slavimo Božanski Par.

Odnosi, *sambandha*, nisu samo dodatan dio predanoga služenja; oni su sve. Pogledamo li fiziku, matematiku ili jednostavno sam život, nećemo moći a da ne vidimo kako je sve u nekoj vrsti odnosa. Atomi, neutroni, protoni, svjetlosni valovi itd. u jedinstvenome su međusobnom odnosu. Katkad se odbijaju, katkad spajaju. Odnosi se ne mogu izbjeći od najmanjih čestica do svjesnih životnih oblika.

Mi svakako nismo *yogiji* koji teže mističnim moćima, niti smo *karma-kaṇḍiji* koji se bave samo koristoljubivim djelatnostima. Mi pokušavamo dati svoje srce. Ponekad *bhakte* misle da će, zahvaljujući nepotpunoj predanosti i impersonalnim aktivnostima, otići u duhovno kraljevstvo kad umru. Međutim, da bismo se vratili u Kṛṣṇino prebivalište, moramo postati poput toga prebivališta. U duhovnome svijetu stanovnici su neprekidno uključeni u kvalitetne odnose i s Božanskim Parom imaju odnos na najvišoj razini. U onoj mjeri u kojoj se naše služenje ne temelji na nesebičnosti, predanosti, nemotiviranome služenju i bezuvjetnoj ljubavi za sve aspekte Kṛṣṇine kreacije, upravo u toj mjeri još nemamo potrebne odlike. Kṛṣṇa ne kaže da daje znanje na temelju izvanjskih djelatnosti. Jasno nam kaže:

*teṣāṃ satata-yuktānāṃ
bhajatām prīti-pūrvakam
dadāmi buddhi-yogaṃ tam
yena mām upayānti te*

Onima koji Me uvijek služe s ljubavlju dajem razumijevanje zahvaljujući kojem mogu doći Meni.

Bhagavad-gītā 10.10

Možemo to shvatiti čak i ako pogledamo naše društvo *bhakta*. Viđali smo da *bhakte* godinama izvanjski služe, ali bez duboke predanosti i ljubavi nema ni govora o tome da to može potrajati na duge staze. Neće steći dublje spoznaje i iskustva i nastaviti će služiti samo mehanički. No kad shvatimo ono što pročitamo i to znanje primjenjujemo među sobom, ono će se dublje ukorijeniti u našem umu i srcu. Kṛṣṇa, koji prebiva u srcu, početi će se otkrivati i slati signale sve dok vlastitim nemarom ne spriječimo tu vezu.

Znamo da svi imamo osoban odnos s Kṛṣṇom, Bogom, te osoban odnos s duhovnim učiteljem. Međutim, zdrav odnos s *guruom* možemo imati jedino kad imamo zdrave odnose sa *sādhuima*, Gospodinovim *bhaktama*. Ako imamo zdrave odnose u svakodnevnim druženjima, onda će naš odnos s duhovnim učiteljem postati iskren. Bez zdravih odnosa sa sebi ravnima, naš odnos s *guruom* nalik je obožavanju kakva idola i ništa drugo. Bit će samo još jedan izraz sentimentalizma, pa čak i fanatizma. Ljudi prirodno imaju sklonost nekoga obožavati, no većina ih obožava sportaše, glazbenike, političare ili druge slavne osobe budalasto im laskajući. Međutim, kao Gospodinovi sluge, mi ne želimo takvu vrstu sentimentalnoga odnosa sa svojim duhovnim učiteljem ili sa sebi ravnima. Važna nam je kvaliteta i svrha odnosa.

Odnos između učenika i duhovnoga učitelja od suštinske je važnosti. Ne možemo jasno shvatiti ljubav prema Bogu ne postanemo li dio vjerodostojnih sustava i ne primjenjujemo li metode što ih je dao sam Gospodin. Da je tako lako postati svjestan Boga bez tuđe pomoći, zašto bi Kṛṣṇa neprestano slao razne predstavnike i učitelje? Ako pokušavamo sami uspjati na duhovnome putu, zapravo smo se zapleli u spekulaciju i pogrešno tumačenje svetih spisa. Na kraju dana bit ćemo nezadovoljni jer nije sve to tako jednostavno. Tu istinu potvrđuje Yudiṣṭhira Mahārāja u *Mahābhārati*, u *Vana-parvi* (313.117):

Samim proučavanjem različitih Veda ne može se doći na pravi put kojim se mogu shvatiti religijska načela. Prava istina religijskih načela skriva se u srcu čiste, samospoznate osobe. Stoga, kao što i šāstre potvrđuju, trebamo prihvatiti put koji mahājane zagovaraju.

Ljubav prema Bogu zaključana je u srcu čistih *bhakta*. Slijedećem njihovom puta, i mi možemo iskusiti transcendentalnu kulturu. Imamo divnu priliku ostvariti pravu svrhu života – prekrasnu priliku okončati odnose koji se temelje na požudi i shvatiti što ljubav zapravo sa sobom donosi.

Želimo li shvatiti raspoloženje duhovnoga svijeta, moramo u svojoj sredini razviti zdrave odnose i zdrave zajednice. Śrīla Prabhupāda nam je dao djelotvoran koncept duhovne zajednice, koji je razradio u eseju pod naslovom *Koncepcije Gītā-nagarija*, objavljenog 1956. u časopisu *Back to Godhead*:

Da bi se liječile srčane bolesti asura, trebaju se u Gītā-nagariju otvoriti transcendentalne bolnice, neovisno o običnim bolnicama kojih ima posvuda. U tim će se bolnicama liječiti pacijenti asure uzimajući u obzir njihovo obrazovanje, inicijaciju, znanje, transcendentalnu znanost, jedenje, uživanje i liječenje bolesti općenito. To će biti posebna svrha Gītā-nagarija. Ako se počne djelovati s ciljem služenja unutarne moći Boga, onda neće biti zapreka progresivnome djelovanju vanjske moći Boga, već će se takvo djelovanje promijeniti u unutarnju moć Boga.

Iako koristi naziv Gītā-nagari, Śrīla Prabhupāda misli na sve duhovne zajednice općenito. Śrīla Bhaktisiddhānta navodi šez-

deset četiri načela za vaiṣṇavske zajednice koja se mogu naći u knjizi koju je na bengaliju sastavio Njegova Svetost Bharati Mahārāja pod naslovom *Śrīla Prabhupāder Vaisistha Sampad O Samadhan Sampad (Značajno bogatstvo i zaključak Śrīla Prabhupāde)*. Usvojimo ta načela kako bismo mogli osnovati zajednice kakve su zamislili Śrīla Bhaktisiddhānta i naš vaiṣṇavski duhovni učitelj Śrīla Prabhupāda – zajednice koje liječe srce a ne prolazno tijelo. Stoga stvorimo zajednice koje su živi primjeri ta šezdeset četiri načela.